

som endnu ikke er trådt i kraft. Disse ændringsprotokoller er vedlagt nærværende forslag som bilag E.

I paragraf 7 bestemmes det, at Protokollen kan opsiges med 60 dages varsel.

Paragraf 8 omhandler de tiltrædende landes adgang til at tiltræde selve GATT-overenskomsten. Denne bestemmelse bliver formentlig først aktuel, når Havana-overenskomsten om Den Internationale Handelsorganisation (ITO) træder i kraft. De tiltrædende lande vil da ligesom de nuværende kontraherende Parter blive anset for indbyrdes at have opfyldt Havana-overenskomstens toldforhandlingspligt og vil derfor uden yderligere toldforhandlinger kunne tiltræde GATT-overenskomsten.

Paragraf 9 giver et tiltrædende land adgang til at tage forbehold med hensyn til Protokollens anvendelse for særskilte toldområder, for hvilke det pågældende land er internationalt ansvarligt. Selvom forbehold således er taget, kan Protokollen dog senere sættes i kraft for sådanne særskilte toldområder, og såfremt disse senere opnår fuldstændig autonomi i deres udenrigshandelsforhold, kan de blive selvstændige kontraherende Parter.

Paragraf 10 omhandler deponering og indregistrering af den originale tekst til Protokollen.

Paragraf 11 har en særlig forhistorie. Ifølge GATT-overenskomstens artikel XXXIII kræves ved afstemning om anerkendelse af tiltrædende lande som kontraherende Parter totrediedel majoritet. Som følge af at mere end en trediedel af de delegationer, der i Annecy repræsenterede de nuværende kontraherende Parter, ikke var bemyndiget til at stemme om en sådan anerkendelse og ikke ville kunne opnå en sådan bemyndigelse, før de havde forelagt deres respektive regeringer resultaterne af toldforhandlingerne, blev det besluttet at undertegnelse af Annecy-protokollen skulle træde i stedet for en egentlig afstemning. De nuværende kontraherende Parter kan derfor undertegne Protokollen særskilt, forsåvidt angår hvert af de tiltrædende lande, og for hvert af disse kræves således, at 16 af de nuværende kontraherende Parter ved undertegnelse „stemmer for“ deres anerkendelse som kontraherende Parter.

Paragraf 12 er tidligere omtalt, og paragraf 13 fastsætter kun Protokollens dato til 10. oktober 1949.

Endelig indeholder Annecy-protokollen listerne over de 33 landes gensidige toldindrømmelser; disse vil blive udførligere omtalt nedenfor.

III. Kort oversigt over bestemmelserne i

GATT-overenskomsten.

GATT-overenskomsten er delt i 3 dele omhandlende mestbegunstigelse og toldindrømmelserne (I), den øvrige handelspolitik (II) og toldunioner, territorial anvendelse og organisatoriske bestemmelser m. v. (III). — Annecy-protokollen forpligter de tiltrædende lande til at bringe bestemmelserne i I. og III. del midlertidigt i anvendelse, medens bestemmelserne i II. del, de handelspolitiske bestemmelser, kun skal bringes i anvendelse i det omfang, de ikke er uforenelige med den på Protokollens dato bestående indenlandske lovgivning.

I artikel I formuleres mestbegunstigelsesprincippet i almindelighed som gældende umiddelbart og ubetinget for told og alle andre afgifter, der opkræves i forbindelse med import og eksport og betalingsoverførsler i forbindelse med import og eksport. Bestående præferenceordninger kan dog opretholdes, såfremt de er nævnt i artiklen eller i de til denne knyttede tillæg, men præferencen må ikke forøges, og nye præferenceordninger må ikke indføres.

Artikel II indeholder en række bestemmelser vedrørende de ved toldforhandlingerne ydede toldindrømmelser. Artiklen bestemmer, at hvert af de i Overenskomsten deltagende lande skal yde andre deltagende landes handel en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der er foreskrevet i listerne over toldindrømmelser. Disse er delt i to afsnit, det ene omfattende mestbegunstigelses-satser, det andet præference-satser. Varer, der findes opført i afsnit I af et lands liste over toldindrømmelser, må ikke, hvis de stammer fra andre deltagende lande, belægges med andre og højere afgifter end foreskrevet i det pågældende afsnit; en lignende bestemmelse gælder for varer opført i afsnit II.

Disse bestemmelser skal dog ikke hindre et land i at lægge en afgift på en importeret vare, hvis denne afgift svarer til en indenlandsk skat, der er lagt på en tilsvarende indenlandsk vare i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel III om nationalbehandling. Endvidere er antidumping- og udligningstold anvendt i overensstemmelse med artikel VI, samt afgifter, der svarer til påløbne omkostninger, tilladt.

Et deltagende land må ikke ændre fremgangsmåden ved fastsættelse af toldberegningens værdien eller valutaomregningsmåden, således at fordelene ved de ydede toldindrømmelser formindskes.

Såfremt et land opretter, opretholder eller